

תת"ע 5761/05/19 - מדינת ישראל נגד שמעון שפיגל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5761-05-19 מדינת ישראל נ' שמעון שפיגל
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פוקס
הנאשם	נגד שמעון שפיגל ע"י ב"כ עו"ד אורנג'

פסק דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.12.18, הודעת תשלום קנס בגין נהיגה בחוסר זהירות (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באישום המיוחס לו.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל אסי הרשקוביץ, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.12.18, בסמוך לשעה 10:25, נהג הנאשם ברכב בכביש 4, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 115, נצפה על ידי עד התביעה, אשר רכב על אופנוע משטרתי, במקביל ובצמוד לרכב הנאשם, כאשר ידו הימנית מונחת על גבי מסך של טלפון נייד חכם (סמארטפון), אשר היה מחובר באמצעות מגנט וראשו מוטה לסירוגין, כלפי המכשיר ובנוסף, הבחין העד במכשיר טלפון נייד נוסף, קטן ובצבע שחור, המונח במתקן ברכב, לימינו.

עוד ציין העד, כי נסע במקביל לרכב כ-100 מטרים, עד שהורה לנאשם לעצור.

לאחר עצירת הרכב, הסביר העד לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "היד שלי על ידית ההילוכים".

בחקירתו הנגדית, לא ידע העד אם באותו זמן, אירעה תאונת דרכים, כאשר רוכב אופנוע פגע ברכב הנאשם, לאחר זה נעצר בשול הכביש, אך טען כי אם היה אירוע כזה, היה מציין זאת.

העד נשאל ואישר, כי הנאשם לא אחז את הטלפון הנייד בידו, אך הדגיש כי הבחין בו משתמש בטלפון, לאורך נסיעה של כ-100 מטרים.

כאשר נשאל על ידי הסנגור, אם לא היה מקום לייחס לנאשם עבירה של נהיגה בחוסר זהירות, השיב כי שיקול הדעת הוא שלו, על פי נסיבות האירוע.

העד אישר כי לא הבחין מה בדיוק עשה הנאשם בטלפון הנייד ואם היה מבחין, היה מציין זאת בדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך ידו הייתה מונחת על ידית ההילוכים ולא על מסך הטלפון הנייד. לטענתו, העד סירב לבקשתו לעצור במקום בטוח יותר ולראיה, רוכב אופנוע פגע ברכבו מאחור ולמקום הגיעו כוחות הצלה לטפל בו, שכן נפצע מפגיעת משאית שעברה במקום.

ביום 29.10.19, הוריתי למאשימה לבדוק אם ארעה במקום תאונת דרכים, כפי שטען הנאשם ולהעביר לעיוני מסמכים רלוונטיים.

המאשימה הגישה תגובתה, בצירוף משמכים מהם עולה כי אכן ארעה תאונת דרכים, אך רכב הנאשם לא נפגע בתאונה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

במקרה שבפני, נשאל העד, בחקירתו הנגדית לגבי התאונה ופגיעה ברכב הנאשם והשיב: **"לא זכור לי והייתי מציין זאת".**

מדו"ח הפעולה שהגישה המאשימה ושנערך על ידי העד, עולה כי אכן ארעה תאונת דרכים בסמוך לרכב הנאשם ובמהלך רישום הדו"ח, בין רוכב קטנוע למשאית והעד סייע בהזעקת כוחות הצלה והכוונת תנועה במקום. העד ציין כי שאל את הנאשם אם נפגע בתאונה והנ"ל השיב בשלילה.

אין זכר בדו"ח, לכל המתואר בדו"ח הפעולה לעיל, על אף תשובתו הנחרצת של העד, כי היה מציין זאת.

נוכח האמור, לא אוכל להכריע את דינו של הנאשם, על סמך עדותו היחידה של העד שהעיד בפני.

אציין, כי גם טענת הנאשם, לפיה רכבו נפגע בתאונה, התבררה כלא מדויקת, בלשון המעטה וטופס ההודעה על תאונת דרכים מטעמו, הוגש חודשיים לאחר האירוע, אבל הנטל הוא על כתפי המאשימה להוכיח את המיוחס לנאשם, מעבר לכל ספק סביר והיא לא עמדה בו.

לפיכך, איני נדרשת לדון בטענות ההגנה בסוגיה של "שימוש" בטלפון נייד המוצב במתקן, כפי שארע במקרה זה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

מורה על ביטול הדיון.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין אל הצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תש"פ, 11 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים